

andre skatter og afgifter. Det siger jeg, for havde man gjort det på den måde, ville der måske i virkeligheden også blive mere plads og mere råderum til at give de skattelettelser, som regeringen selv har lagt op til der for alvor skal gives fra januar 2004.

Den ene begrundelse er altså det prøvemæssige tab, og den anden begrundelse er, at vi selvfølgelig mener, at disse lettelse ikke kan undgå at gå ud over folkesundheden.

Når nu regeringen mener, at det er så vigtigt endda på forhånd at give lettelse, før det er nødvendigt at foretage disse lettelse, så synes vi, at man i det mindste kunne have fremlagt et program for, hvordan man vil imødegå de negative sundhedsmæssige virkninger, som forslaget vil få, men det har man ikke, og det beklager vi meget.

I den forstand kan man sige, at regeringen afgiver et vigtigt redskab i forhold til statens finanser – i hvert fald reducerer det – men altså især afgiver et vigtigt redskab i forhold til folkesundheden uden at sætte noget andet i stedet. Det synes vi faktisk er uansvarligt.

Det andet element, som indgår i regeringens endelige aftale med Dansk Folkeparti, er den såkaldte ældrecheck, som jo også har været diskuteret meget i debatten i dag. Jeg vil godt klart melde ud, at Kristeligt Folkeparti stemmer imod dette ændringsforslag fra finansministeren. Det kan der være mange grunde til. Jeg synes, der i debatten i dag har været fremført mange argumenter for, hvorfor man kan gøre det. Et vigtigt argument er, at ældrechecken jo ikke engang er målrettet de svageste ældre.

En anden begrundelse fra Kristeligt Folkepartis side er, at vi selvfølgelig gerne vil se på, hvordan man kan lette vilkårene for lavindkomstgrupperne generelt i vores samfund, herunder de svageste stillede ældre. Men vi synes faktisk alt andet lige, at det vil være mere rigtigt at gøre det i relation til de overvejelser, der skal være om en ny skattereform, hvor man kan se på lavindkomstgrupper uafhængigt i øvrigt af alder og så på den måde sørge for at få lettet dem, der har mindst i vores samfund, mere generelt. Det er i hvert fald en af de parametre, der vil være for Kristeligt Folkeparti i forhold til fremtidige forhandlinger om en skattereform.

Kl. 20.40

Endelig vil jeg også sige, at det, som regeringen lægger op til, jo er, at ældrechecken skal være en engangsforestilling, og det tager vi i virkeligheden mest af alt som et udtryk for, at

det er sådan en hovsabetaling, som er aftalt med Dansk Folkeparti, mere end at det er noget, der er egentlig gennemtænkt.

Det synes vi faktisk er uklogt, fordi det i virkeligheden meget let kan komme til at skuffe en meget stor gruppe ældre, at man gennemfører dette for det ene år, og så bliver det måske ikke til noget det næste år, eller også bliver det ændret igen. Det er den form for hovsapolitik, som man faktisk kommer dårligt af sted med. Det tror jeg også regeringen gør i den her sammenhæng. Det vil vi ikke medvirke til.

Vi vil heller ikke gå ind og støtte de forskellige ændringsforslag, der i øvrigt er fra andre partier, som prøver at lappe lidt på dét, som de i øvrigt selv kalder makværk fra regeringens side.

Jeg skal ikke driste mig til at give egentlig karakter for det forslag, regeringen her stiller, men blot tilkendegive, at det ønsker vi altså ikke at støtte fra Kristeligt Folkepartis side. Vi vil se også på de svageste ældres forhold i en større sammenhæng.

Kristeligt Folkeparti havde i sidste finanslovudspil lagt op til, at der skulle gøres en ekstra indsats også i år på børneområdet. Vi har i år især fokuseret på spørgsmålet om at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne. Vi har afsat en pulje i vores finanslovudspil på 800 mio. kr., som over en 3-årig periode skulle være med til at sikre bedre fysiske rammer for vores børn i daginstitutioner og også forbedre indeklima og støjproblemer.

Det forslag kom aldrig til egentlig realitetsforhandling i forbindelse med finanslovforhandlingerne, fordi det altså ikke faldt ind under nogen af de kategorier, som var udråbt til at være forligs- eller aftaleområder med regeringen.

Det beklager jeg faktisk, fordi vi netop i de her år står i en unik situation for at kunne forbedre kvaliteten i daginstitutionerne og give kommunerne et incitament til for alvor at gøre det, fordi den demografiske udvikling er sådan, at nogle af de store årgange må rykke op i folkeskolen – der bliver selvfølgelig nogle problemer der, der skal tages fat på – og det skaber mere luft og rum for børn i daginstitutionerne.

For at undgå, at kommunerne, hvad der ellers kunne ligge lige for, når der skal findes penge, så bare sparer der, synes vi, det ville være vigtigt, hvis staten kunne række en hjælpende hånd ud og være med til at sikre, at man brugte den situation til at skabe mere kvalitet i daginstitutionerne.